

Sygnatura akt VI U 895/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 stycznia 2020 roku

sprawy z odwołania J. D. (1)

od decyzji z dnia 30 sierpnia 2019 roku, znak: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Tomasz Korzeń

VI U 895/19 UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.08.2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił J. D. (1) wyrównania emerytury za okres od 1.10.2017 do 30.06.2019 r.

Ubezpieczony wniósł o zmianę decyzji. Podniósł, iż pracownik ZUS po otrzymaniu wniosku z 20.10.2017 r. winien pouczyć go i przesłać odpowiedni wniosek.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. D. (1) urodził się (...)

Od 1.09.2009 r. przyznano mu emeryturę „wcześniejszą” przyznaną na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej. Wysokość emerytury ustalono na podstawie art. 183, 53 i 26 ustawy, podejmując wypłatę emerytury ustalonej na podstawie art. 26 ustawy.

W dniu 23.10.2017r. do organu rentowego wpłynęło pismo ubezpieczonego o następującej treści: Proszę o ponowne przeliczenie czy moja emerytura jest ustalona w prawidłowej wysokości. W odpowiedzi na moje pismo, proszę o szczegółowe przedstawienie od jakich kwot jest naliczona moja emerytura, chodzi o fundusz socjalny, emerytalny i wszystkie składniki na podstawie których wyliczono moją emeryturę.

W odpowiedzi na powyższe organ rentowy udzielił wyjaśnień w piśmie z dnia 10.01.2018r., wskazując, iż emerytura została ustalona w prawidłowej wysokości, a sposób ustalenia wysokości emerytury obrazuje decyzja z 5.10.2009 r.

dowód: decyzje k. 123 t. II a.e.

pismo ubezpieczonego k. 155 t. II a.e.

pismo ZUS k. 157 t. II a.e.

22.07.2019r. wpłynął wniosek Pana D. o emeryturę. Decyzją z dnia 06.08.2019r. przyznano ubezpieczonemu emeryturę na podstawie art. 24 w związku z art. 26 ustawy emerytalnej od dnia 01.07.2019r. tj. od miesiąca, w którym wniosek został zgłoszony.

W dniu 23.08.2019r. ubezpieczony nadał pismo, w którym zwrócił się o wypłacenie należnego wyrównania wraz z odsetkami emerytury od dnia 01 października 2017r. Decyzją z dnia 30.08.2019r. pozwany odmówił wpłaty wyrównania.

dowód: wniosek k.1-4 t. III a.e.

decyzje k. 6, 11 t. III a.e.

Sąd zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U.2020.53; dalej ustawa) stanowi między innymi, iż:

Art. 116. 1. Postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

1a. Postępowanie o emeryturę wszczyna się z urzędu, jeżeli wiek emerytalny dla uprawnionych do świadczenia przedemerytalnego lub zasiłku przedemerytalnego wynosi 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

Art. 129. 1. Świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Art. 133. 1. W razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Pismo ubezpieczonego z dnia 20.10.2017 r. nie był wnioskiem o przyznanie emerytury na podstawie art. 24 ustawy. Ubezpieczony domagał się wyjaśnienia, czy wysokość jego emerytury została prawidłowo ustalona. Pismo nie zawiera wniosku o przeliczenie świadczenia czy przyznanie kolejnej emerytury (na innej podstawie prawnej). Pozwany w decyzji przyznającej emeryturę w 2009 r. szczegółowo przedstawił warianty ustalenia wysokości emerytury „wcześniejszej”. Okoliczność, kiedy pozwany udzielił odpowiedzi na wniosek ubezpieczonego, pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Ubezpieczony wniosek o emeryturę złożył w lipcu 2019 r. i od tego miesiąca pozwany przyznał mu emeryturę na podstawie art. 24 ustawy. Brak jest podstaw prawnych do przyznania ubezpieczonemu „wyrównania”. W działaniach pozwanego sąd nie stwierdził błędu. W wydanym na podstawie art. 128a ustawy rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U.2011.237.1412) określono, iż organy rentowe udzielają informacji, w tym wskazówek i wyjaśnień, w zakresie

dotyczącym warunków i dowodów wymaganych do ustalania świadczeń (§ 2). Stosownie do treści § 3 pkt. 1 postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że przepisy ustawy przewidują wszczęcie tego postępowania z urzędu. Wniosek stanowi zgłoszone na piśmie lub ustnie do protokołu w organie rentowym żądanie przyznania świadczenia; żądanie wznowienia postępowania w sprawie świadczenia przez organ rentowy lub inne żądanie w sprawie przyznanego świadczenia. Skoro ubezpieczony w 2017 r. nie zwracał się do pozwanego z żądaniem przyznania (wyliczenia) nowego świadczenia, to brak podstaw do przyjmowania, iż pozwany winien ubezpieczonego informować o przysługującym mu prawie do emerytury na podstawie art. 24 ustawy. Do sytuacji ubezpieczonego nie ma także zastosowania § 34 pkt. 1 rozporządzenia, albowiem w 2017 r. ubezpieczony nie składał wniosków o świadczenie.

Stan faktyczny sprawy nie był sporny. Sad ustalił go na podstawie dokumentów w aktach pozwanego.

W oparciu o art. 477¹⁴ § 1 KPC odwołanie oddalono.

SSO Tomasz Korzeń